

finde Sted angaaende Lovet om Huusdhyravlén, som snart vil komme til Behandling, saa vil jeg idag blot tillade mig, ganske kortelig at betegne den Vel, som jeg med Hensyn til den sidstnævnte Lov agter at gaae, naar den kommer frem. Saa vil jeg tillade mig at fremlægge for det høitærede Thing saadanne, efter min Mening, Beviisligheder, som ville bringe, haaber jeg, de ærede Herrer, der esse Stutteriet, til at stubse ved den Beslutning, som de muligvis allerede nu have ifinde at tage med Hensyn til dets Fortsættelse. Jeg skal naturligvis henlede de Herrer's Opmærksomhed paa det, jeg har faaet omdeelt om tidligere Forhandlinger, denne Gjenstand betræffende. Jeg behøver ikke at gjøre de Herrer opmærksomme paa, at vægtfulde Stemmer, udmærkede Mænd dengang sad i Finantsudvalget og have været med at forfatte en Betænkning, hvoraf jeg har givet en Fremstilling; der er ikke mindre end fem af de Herrer, som nu ere Medlemmer af Thinget, og de tre ere nu i Hans Majestæts Regjering. Jeg vil komme til at forelægge Thinget, hvorledes de nævnte Mænd, saa at sige imod deres bedre Overbeviisning, Aaret efter at denne Betænkning var afgivet, fandt sig i at gjøre en Prøve med Stutteriet; all dette vil jeg komme til, efterat jeg naturligvis har nævnt den Tilstand, hvori Stutteriet dengang var. Jeg vil derefter komme til at vise de Herrer, hvorledes Stutteriet har befundet sig i disse Prøvelsens Aar, hvorledes disse 10 Aar have ført til Hesteavlens Forbedring — eller maaskee Forværrelse. Jeg vil komme til at vise de Herrer; at efter Rapporten af 1859 synes det ikke at kunne udregnes anderledes, end at de 5 Heste, som i Løbet af 7 Aar ere afleverede som Landbefelere, have kostet 28,000 Rd. Stykket. Jeg vil komme til at vise, at man saa aldeles har seet hørt fra at benytte Leiligheden til at opfriske det saakaldte frederiksborgske Stutteri, at man tværtimod er vedbleven med den fordærveligste Krydsning. Jeg vil komme til at vise, at det saakaldte hvidsfødt Stod i Aaret 1859 kun bestod af 6 Hopper, som kun leverede et eneste Føl; det var endda kun med Anstrengelse, at man kunde kalde det hvidsfødt, da Bedsteforælbrene vare, den ene gul og den anden graa. Jeg

vil komme til at vise, hvorledes Tilstanden er nu, og efter saaledes saa kort som muligt at have gennemgaaet de Beviisligheder, jeg har samlet, vil jeg overlade ærede Herrer at bedømme, om de Erfaringer, vi have haft Leilighed til at gjøre lige til Dato, ere af den Natur, at man skulde have Mod til atter at gjøre en Prøve med saa overordentlige Beføstninger for Statskassen og med saa overordentlig ringe eller endnu mindre Udbytte for Landets Hesteavl. Jeg indskrænker mig saaledes nu til at anbefale de Herrer at overveie Sagen, indtil Loven om Huusdhyravlén kommer frem. Derimod drifter jeg mig til at foreslaae, at man idag stemmer med mig mod Posterne paa Finantsloven, idet det jo er klart, at det er forbeholdt Enhver at tage under Overveielse, om han vil Stamstutteriets Væbligeholdelse eller ikke, og at komme til en afgjørende Stemmegivning, naar den nævnte Lov om Huusdhyravlén kommer frem. Man foregriber aldeles Intet; man fletter blot Stutteriet ud af Finantsloven og forbeholder sig at gjøre hvad man vil, naar den nævnte Lov kommer for. Derved er Intet tabt, og det er allerede af den ærede Ordfører bemærket, hvorledes det vil gaae til, ifald Thinget skulde vedtage den nævnte Lov. Jeg haaber, at de ærede Herrer ville følge mig idag og opsætte Forhandlingerne om Sagen, indtil den anden Lov kommer for; jeg skal derfor ikke gaae videre ind i den idag.

J. N. Hansen: Jeg skal begynde med at sige, at det forekommer mig, at efter den Måade, hvorpaa den sidste ærede Taler nu stillede sig med Hensyn til hans Forslag om, at Posten til Stutterivæsenet skulde udgaae, vil jeg kunne stemme med ham. Den Lov angaaende Huusdhyravlens Fremme, som foreligger til Behandling her i Thinget, vil jo give den rette Anledning til, at Thingets Fleertals Mening om disse Spørgsmaal kan komme frem efter en indførlig Behandling, og jeg seer altsaa ikke, at der er Noget til Hinder for foreløbig at slyde disse Summer ud af Finantsloven. Den eneste Betænkning, der kunde være ved at gjøre det, var jo, at dersom, hvad jeg antager, den af mig nævnte Lov bliver vedtaget, og der derigjennem bliver bestemt Udgifter til